

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 21. února 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Nejvyššího správního soudu — Česká republika) — Město Žamberk v. Finanční ředitelství v Hradci Králové, nyní Odvolací finanční ředitelství

(Věc C-18/12) ⁽¹⁾

(„Daně — DPH — Směrnice 2006/112/ES — Článek 132 odst. 1 písm. m) — Osvobození od daně — Poskytování služeb úzce souvisejících s provozováním sportu nebo tělesnou výchovou — Neorganizované a nesoustavné provozování sportovních aktivit — Městské koupaliště“)

(2013/C 114/25)

Jednací jazyk: čeština

Předkládající soud

Nejvyšší správní soud

Účastníci původního řízení

Žalobce: Město Žamberk

Žalovaný: Finanční ředitelství v Hradci Králové, nyní Odvolací finanční ředitelství

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Nejvyšší správní soud — Výklad čl. 132 odst. 1 písm. m) směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 347, s. 1) — Osvobození od daně — Poskytování služeb úzce souvisejících s provozováním sportu nebo tělesnou výchovou — Hypotetické a nepravdivé provozování rekreačních sportovních aktivit v areálu koupaliště (akvaparku), které je spravováno městem a ve kterém jsou k dispozici zařízení pro tyto aktivity

Výrok

- 1) Článek 132 odst. 1 písm. m) směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty musí být vykládán v tom smyslu, že neorganizované a nesoustavné sportovní aktivity, jejichž cílem není účast ve sportovních soutěžích, lze považovat za provozování sportu ve smyslu tohoto ustanovení.
- 2) Článek 132 odst. 1 písm. m) směrnice 2006/112 musí být vykládán v tom smyslu, že zpřístupnění areálu koupaliště, který nabízí návštěvníkům nejen zařízení umožňující provozování sportovních aktivit, ale i jiné druhy zábavy či odpočinku, může představovat poskytování služeb úzce souvisejících s provozováním

sportu. Předkládajícímu soudu přísluší určit, zda ve světle výkladových prvků poskytnutých Soudním dvorem Evropské unie v tomto rozsudku a s ohledem na konkrétní okolnosti věci v původním řízení tomu tak v daném případě je.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 98, 31.3.2012.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 21. února 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Ankenævnet for Uddannelsesstøtten — Dánsko) — LN v. Styrelsen for Videregående Uddannelser og Uddannelsesstøtte

(Věc C-46/12) ⁽¹⁾

(„Občanství Unie — Volný pohyb pracovníků — Zásada rovného zacházení — Článek 45 odst. 2 SFEU — Nařízení (EHS) č. 1612/68 — Článek 7 odst. 2 — Směrnice 2004/38/ES — Článek 24 odst. 1 a 2 — Odchylna od zásady rovného zacházení, pokud jde o vyživovací podporu při studiu ve formě stipendia nebo půjčky na studium — Občan Unie studující v hostitelském členském státě — Zaměstnání předcházející nebo následující po zahájení studia — Prvotní důvod dotyčné osoby při jejím vstupu na území hostitelského členského státu — Dopad na její kvalifikaci jako pracovníka a na její nárok na stipendium“)

(2013/C 114/26)

Jednací jazyk: dánština

Předkládající soud

Ankenævnet for Uddannelsesstøtten

Účastníci původního řízení

Žalobce: LN

Žalovaný: Styrelsen for Videregående Uddannelser og Uddannelsesstøtte

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Ankenævnet for Uddannelsesstøtten — Výklad čl. 7 odst. 1 písm. c) ve vzájemném spojení s čl. 24 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES ze dne 29. dubna 2004 o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států, o změně nařízení (EHS) č. 1612/68 a o zrušení směrnic 64/221/EHS, 68/360/EHS, 72/194/EHS, 73/148/EHS, 75/34/EHS, 75/35/EHS, 90/364/EHS, 90/365/EHS a 93/96/EHS (Úř. věst. L 158, s. 77; Zvl. vyd. 05/05, s. 46) — Rovné zacházení s

občany Unie — Právní předpisy členského státu, které stanoví, že občané Unie mohou pobírat podporu při studiu, jsou-li zaměstnanými osobami nebo osobami samostatně výdělečně činnými v tomto členském státě — Zamítnutí žádosti o stipendium podané občanem Unie, který byl v hostitelském členském státě zaměstnanou osobou, jelikož na území tohoto členského státu vstoupil z prvotního důvodu studia

Výrok

Článek 7 odst. 1 písm. c) a čl. 24 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES ze dne 29. dubna 2004 o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států, o změně nařízení (EHS) č. 1612/68 a o zrušení směrnic 64/221/EHS, 68/360/EHS, 72/194/EHS, 73/148/EHS, 75/34/EHS, 75/35/EHS, 90/364/EHS, 90/365/EHS a 93/96/EHS, musejí být vykládány v tom smyslu, že občanovi Unie, který studuje v hostitelském členském státě a zároveň v něm vykonává skutečné a efektivní zaměstnání, které mu může přiznat postavení „pracovníka“ ve smyslu článku 45 SFEU, nelze odepřít vyživovací podporu při studiu přiznanou státním příslušníkům tohoto členského státu. Přísluší předkládajícímu soudu, aby provedl skutková ověření nezbytná k posouzení, zda jsou činnosti žalobce v původním řízení vykonávány v rámci zaměstnání dostatečné k tomu, aby mu toto postavení přiznávaly. Okolnost, že dotyčná osoba na území hostitelského členského státu vstoupila s prvotním úmyslem studia, není relevantní pro určení, zda má postavení „pracovníka“ ve smyslu článku 45 SFEU, a tudíž zda má nárok na tuto podporu za stejných podmínek jako státní příslušník hostitelského členského státu v souladu s čl. 7 odst. 2 nařízení Rady (EHS) č. 1612/68 ze dne 15. října 1968 o volném pohybu pracovníků uvnitř Společenství.

(¹) Úř. věst. C 109, 14.4.2012.

Rozsudek Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 7. února 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Nejvyššího soudu Slovenskej republiky — Slovensko) — Protimonopolný úrad Slovenskej republiky v. Slovenská sporiteľňa, a.s.

(Věc C-68/12) (¹)

(„Pojem, kartelová dohoda“ — Dohoda uzavřená mezi několika bankami — Konkurenční podnik, který působí na relevantním trhu údajně protiprávně — Dopad — Neexistence“)

(2013/C 114/27)

Jednací jazyk: slovenština

Předkládající soud

Najvyšší súd Slovenskej republiky

Účastníci původního řízení

Žalobce: Protimonopolný úrad Slovenskej republiky

Žalovaná: Slovenská sporiteľňa, a.s.

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Nejvyšší súd Slovenskej republiky — Výklad čl. 101 odst. 1 a 3 Smlouvy o FEU — Pojem „kartelová dohoda“ — Dohoda uzavřená několika bankami a spočívající v tom, že vypoví a znovu neuzavřou smlouvy o běžných účtech s konkurenčním podnikem usazeným na území jiného členského státu — Dopad skutečnosti, která nebyla zmíněna v době uzavření dohody, že konkurenční podnik působil na relevantním trhu protiprávně, na kvalifikaci dohody jako protiprávní kartelové dohody

Výrok

- 1) Článek 101 SFEU musí být vykládán v tom smyslu, že skutečnost, že podnik dotčený kartelovou dohodou, jejímž účelem je omezení hospodářské soutěže, působil na relevantním trhu v době uzavření této kartelové dohody údajně protiprávně, nemá dopad na otázku, zda je uvedená kartelová dohoda v rozporu s tímto ustanovením.
- 2) Článek 101 odst. 1 SFEU musí být vykládán v tom smyslu, že pro konstatování dohody omezující hospodářskou soutěž není nezbytné prokázat osobní jednání statutárního zástupce podniku nebo zvláštní souhlas tohoto zástupce, učiněný v podobě zplnomocnění, s jednáním jeho zaměstnance, který se účastnil protisoutěžní schůzky.
- 3) Článek 101 odst. 3 SFEU musí být vykládán v tom smyslu, že jej lze použít na dohodu zakázanou čl. 101 odst. 1 SFEU pouze tehdy, pokud podnik, který se dovolává tohoto ustanovení, prokázal, že byly splněny čtyři kumulativní podmínky, které jsou v něm stanoveny.

(¹) Úř. věst. C 165, 9.6.2012.